

In memoriam

P. Doctoris Caelestis Eichenseer

Maximo maerore affectis nobis nuntiandum est die 4 m. Febr. a. 2008 Doctorem CAELESTEM EICHENSEER, maximum Latinistam atque fervidissimum peritissimumque propugnatorem usus linguae Latinae atque Latinitatis vivae, vita functum esse.

Natus est Caelestis Eichenseer Kalendis Iulii anno 1924 in Algóico vico Schöllang et baptizatus est praenominibus, quae sunt Iosephus Antonius. Ibidem autem anno 1930 scholam elementariam ingressus est, inde ab anno 1937 scholam progymnasiale Ottiliensem frequentavit, ab anno 1940 humanisticum gymnasium Dilinganum, ab anno 1941 humanisticum gymnasium Campodunense. Ab anno 1942 militiam suscipere coactus est atque copiis radiotelegraphistarum adscriptus est. Per triennium militavit, quod spatium temporis magnam partem in Graecia transegit. Bello transacto mense Iunio a. 1946 in gymnasio humanistico Ottiliensi examen maturitatis superavit. Deinde die 24 m. Aug. a. 1946 monasterium Benedictinum Ottiliense ingressus est, ubi die 29 m. Martii a. 1952 in ecclesia archiabbatiali Ottiliensi sacerdotio auctus est.

Inde ab anno 1949 in studiorum universitate Monacensi in disciplinam theologiam incubuit. His studiis peractis Caelestis Eichenseer Kalendis Iulii anni 1955 in eadem studiorum universitate in doctores promotus est ampla profundaque dissertatione dogmatica conscripta, quae est „De Apostolico Symbolo Augustiniano“.

Tamen Caelestis Eichenseer, cui iam inde a pueritia magnus amor Latinitatis erat, iuxta studia theologica simul in philologiam Latinam incubuit. In studiorum universitate Monacensi praeter alia per quinque annos praelectiones atque exercitationes stilisticas Prof.ris D.ris IOHANNIS [HANS] RUBENBAUER frequentavit. Praeterea inter annos 1952 et 1975 in Monacensi instituto lexicographico „Thesauri linguae Latinae“ studia sua ampliavit. Inde ex anno 1959 Caelestis Eichenseer in archiabbatia Ottiliensi muneribus pastoralibus functus est. Praeterea inter annos 1963 et 1966

idem „antiquam historiam ecclesiae“ in archiabbatiae athenaeo philosophico docuit. Tamen horis vespertinis atque nocturnis in linguam Latinam incumbere perrexit, investigationes suscepit symbolasque Latinas conscripsit. Itaque factum est, ut anno 1964 una cum D.re IOHANNE WERNER Monacensi consilium cepit, ut periodicum Latinum conderent. His commentariis ex integro Latinis titulus, qui est „Vox Latina“, impositus est. Huius periodici fasciculus primus mense Iulio anni 1965 in lucem editus est. Decursu annorum hoc inceptum magis magisque crevit, innotuit atque stabilitum est. Hoc imprimis ea de causa factum est, quia Caelestis Eichenseer amore suo Latinitatis, scientia sua ampla, laboribus suis plurimis hos fasciculos sustentavit atque effecit, ut iidem magis magisque agnoscerentur atque optimam famam obtinerent. Ab initio enim idem huius periodici erat scriptor principalis, moderator atque redactor. Operibus autem Latinis suis multiplicibus, quae erant maxima qualitate, Caelestis Eichenseer optimam famam scientificam sibi acquisivit. Itaque die 12 m. Aprilis a. 1973 in Romanam Academiam Latinam Internationalem cooptatus est, cuius sodalis inde ex illo anno erat. – Ex eodem anno Caelestis Eichenseer etiam seminaria Latinitatis vivae instituere atque exhibere coepit. Erat autem idem primus omnium, qui seminaria huiusmodi instituerat. Talia enim seminaria ei videbantur esse necessaria atque utilia, quia verus usus linguae Latinae ei semper maxime erat cordi, ad quem usum etiam loquela ipsa pertinet. Ex illo tempore Caelestis Eichenseer quotannis minimum duo Latinitatis vivae seminaria variis in locis regulariter instituere solebat. – Anno autem 1975 Prof. Dr CHRISTIANUS HELFER, qui illo tempore cathedram cultuum civilium Europae inter se comparandorum obtinebat, Caelestem Eichenseer in studiorum universitatem Saravicam accivit. Ibidem labores, qui ei erant maximi momenti, continuare atque exanclare valuit. Non solum munere moderatoris „Vocis Latinae“ functus est, quod periodicum inde ex anno 1976 Saraviponti editur, sed etiam maxime cooperatus est in investigationibus atque operibus universitariae „Sedis Studiorum Neolatinorum“. Cum autem anno 1978

„Societas Latina“ conderetur, ut eadem praeter alia usus Latinitatis magis divulgaretur, Caelestis Eichenseer ab initio eius praeses electus est, quo munere usque ad finem vitae functus est. – Mense autem Novembri anni 2001 Dr Caelestis Eichenseer propter labores suos multiplices, qui etiam ad cultum civilem Europaeum sustentandum spectabant, honorificatus est Germaniae Foederatae cruce meritoria primae classis.

Quod autem attinet ad ipsa scripta operaque Latina, quae Caelestis Eichenseer decursu temporis composuit confecitque, multa referenda sunt, cum quasi sint innumera. Quaedam vero generaliter dicenda sunt. Nam Caelesti Eichenseer maximi momenti atque vere cordi erat non solum usus Latinus, sed imprimis, ut in scribendo atque loquendo Latinitas vere bona adhiberetur, quae fundamentum in inquisitionibus scientificis atque in exercitatione perpetua haberet. Haec spectabant imprimis ad bonam loquelam vere Latinam, ad stilisticam comprobata, ad bonum pronuntiatum Latinum, ad neologismos convenienter scientificaeque confingendos. Nam superficialitas generaliter et imprimis his in rebus ei plurimum displicuit. Praeterea ei persuasum erat necessarium esse, ut non solum Latinitas totius antiquitatis (etiam Christianae) respiceretur, sed etiam ut in opera posteriora (id est mediaevalia, humanistica, posthumanistica) incumberetur. Tamen fundamentum bonae Latinitatis quoad grammaticam et stilisticam ei semper erat Latinitas antiqua. Quod eidem non erant angustiae mentis, animadvertitur, cum lucubrationes symbolasque ab ipso conscriptas aspiciamus. Nam amplitudo atque varietas argumentorum thematumque ibidem exhibitorum sunt mirae. Scripsit enim idem praeter alia exempli gratia de vero usu Latinitatis, de pronuntiatu Latino, de neologismis convenienter fingendis, de significatibus verborum, de variis scriptoribus postclassicis, mediaevalibus humanisticisque, de quaestionibus theologis, de quibusdam eventis politicis hodiernis, de Latinitate Christiana, de conventibus atque de itineribus propter Latinitatem susceptis. Cum autem ipsi etiam res technicae placerent atque cordi essent, etiam de talibus thematis complures symbolas exhibuit, velut de nominibus rerum, quae ad technicam instrumen-

taque spectant, convenienter confingendis, de ferrivia, de instrumentis modernis communicationis et de multis thematis aliis huiusmodi. Decursu autem annorum Caelestis Eichenseer hunc in modum symbolis, libris libellisque complura milia paginarum Latinarum exhibuit. Usque ad illud tempus, quo gravius aegrotare inciperet, laborare atque in res suas praedilectas incumbere perrexit, et adhuc nonnulla proposita habuit, quae ad effectum adducere voluit.

Dr. Caelestis Eichenseer scientia Latina erat maxima atque extraordinaria, quae fundamentum non solum in multiplicibus investigationibus, sed etiam in amore huius linguae habuit, eius religiositas erat profundissima, eius humanitas erat vere ampla. Caelestis Eichenseer, hilaritate magna praeditus, vir erat vere ‚communicativus‘, qui cum omnibus hominibus – sive scientificis sive simplicioribus, sive Latinistis sive non-Latinistis – libenter collocutus est. Erat homo vere affabilis atque sincerus. Quamvis Caelestis Eichenseer fuisset vir Latine doctissimus, tamen erat homo modestus. Numquam semet ipsum in medio collocavit, sed semper de re (id est imprimis de re Latina) curavit.

Magni autem momenti est, quod laboribus suis atque indole sua magnos effectus exserere valuit. Itaque, quamvis simus tristissimi, tamen gratissimi sumus, quod eum cognoscere nobis licuit, quod tot annos cum ipso esse nobis licuit, quod in illa re, quae ei maxime cordi erat, cum ipso cooperari nobis licuit, quod eius amicitia frui nobis licuit. Numquam revera Caelestis Eichenseer obliviscemur et eius memoriam semper colemus.

SIGRIDES ALBERT
Societas Latina Saravipontana

Habilitation Dr. Michael Wissemann

Im Wintersemester 2007/08 habilitierte sich Dr. MICHAEL WISSEMANN an der Philosophischen Fakultät der HEINRICH-HEINE-Universität in Düsseldorf für Klassische Philologie und ihre Didaktik. Neben der Habilitationsschrift: Schimpfworte in der Bibelübersetzung des Hieronymus, Bd. 86 der Bibliothek der Klassischen Altertumswissenschaften (Heidelberg: Winter), umfasst sein Oeuvre auch Publikationen, die der